

Professor V. Storch.

Af Statskonsulent A. P. Hansen.

Det tynder ud blandt de Mænd, som blev banebrydende for dansk Mejeribrug under dettes Udvikling i den sidste Fjerdedel af forrige Aarhundrede, og ved Prof. Storchs Bortgang den 1. August er Kredsen yderligere indsnævret, men ogsaa overfor Mennesker — selv de bedste — kræver jo Tiden sin Ret, den, han nu har maattet bøje sig for, og var end den gamle Professor indtil for kort Tid siden i sin Gang saa rank og spenstig som mangen Yngling, og i Aand og Tanke saa livlig som en Mand i sin bedste Alder, saa kan naturligvis ingen Konstitution som Helhed være upaavirket, naar de Otteti Aar forlængst er overskredet, og naar Prof. Storch trods sin høje Alder alligevel vedblivende kunde arbejde, som Tilfældet var, saa skyldtes det hans store Interesse for og Kærlighed til den Virksomhed, som han havde viet sit Liv, parret

med hans overordentlige Energi og Arbejdslyst, som ikke tillod ham at give op, før han selv mente, at Maalet var naaet, selv om Trætheden af og til kunde melde sig; han følte, at den Opgave, som var betroet ham, maatte han løse, inden han nedlagde Arbejdet, og det vil nok vise sig, at han heri havde Ret.

Prof. Storch fødtes i Køng Præstegaard paa Fyn den 21. Juli 1837 og blev saaledes noget over 81 Aar gammel. I 1861 tog han Eksamen i anvendt Naturvidenskab ved den polytekniske Læreanstalt og arbejdede derefter i et Par Aar som Kemiker paa Sodafabrikken »Øresund«. Efter at have deltaget som Officer i Krigen 1864, kom han til V. Steins Laboratorium i 1865 og virkede her som Kemiker i 17 Aar. Mod Slutningen af denne Periode møder han den Virksomhed, hvori hans rige Evner ret skulde komme til Udfoldelse, idet han i 1879 kommer i Forbindelse med Docent Fjords Forsøg og derigennem med det danske Mejeribrug, i den Periode, hvor dets Vækst var i rivende Udvikling. Her var Opgaver nok for den virkelystne Mand, hvis Evner forud var modnede i den praktiske Naturvidenskabs Tjeneste, og han tog Opgaverne op fra Grunden. Hans Undersøgelser over Aarsagerne til forskellige Smørfejl Opstaaen gav ham den Opfattelse, at man ved at lede og beherske Mikroorganismernes Livsvirksomhed i meget høj Grad er i Stand til at paavirke og forbedre Smørrets Kvalitet. Gennem sine derpaa følgende Undersøgelser over Flødens Syrning, Pasterisering og Benyttelse af Renkultur af Mælkesyrebakterier frembragte han Resultater af fundamental Betydning for dansk Mejeribrug, der ved at slaa ind paa de her angivne Veje opnaaede en Sikkerhed og Ensartethed i Smørproduktionen, hvoraf der viden om er gaaet Ry, og uden hvilken den Blomstringsperiode — med tilsvarende økonomisk Udbytte — af Mælkeproduktionen her i Landet, som vi alle kender, aldeles ikke kunde være naaet.

Ved Siden af disse særlige Studier over Forholdene vedrørende Flødens Syrning, som vel tør betegnes som

Prof. Storchs Hovedarbejde og som optog ham til det sidste, foreligger der en lang Række ikke mindre betydende Resultater af hans 36-aarige Forskerarbejde indenfor vort landøkonomiske Forsøgslaboratorium, enhver, som har mindste Tilknytning til Mejeribruget her i Landet, kender dem, og det er tilstrækkeligt blot at nævne »den Storch'ske Prøve« for at ogsaa mange, mange andre end de egentlige Mejerifolk ved, hvilken Betydning denne har haft for Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen baade her i Landet og i Udlandet.

Prof. Storch hørte til »de stille i Landet«, han afskyede alt, hvad der kunde smage af Reklame, han ønskede ikke at stille sig selv frem, og lige saa lidt var der i hans Arbejde nogen Jagen efter Resultater, som ikke i enhver Henseende kunde staa for en sanddru og samvittighedsfuld Undersøgelse, men saa meget større Grund er der for enhver dansk Mand til at glæde sig over, at endskønt meget faa af hans Arbejder er direkte udgivet eller oversat paa fremmede Sprog, saa har dog hans Navn i Udlandet en Anseelse, der kaster Glans og Hæder over vort lille Land. Det kan som Eksempel herpaa nævnes, at »Molkereizeitung« for 11 Aar siden i Anledning af hans 70-aarige Fødselsdag skrev følgende: »Som Fremskridtet ikke gør Holdt ved Landegrænsen, saaledes har i dette Tilfælde ogsaa det tyske Mejeribrug, saavel som alle andre Lande, hvor Smørtilvirkning finder Sted, ved Storchs Forskning modtaget et betydeligt Bidrag til Fremgang, og vi forener os derfor med hans Landsmænd for med vor Tak at ønske Jubilaren fremdeles en gavnrig Virksomhed til Nytte for hans Fædreland, der har al Grund til at være stolt af denne Søn«. Hertil kan føjes, at Prof. Storch var Medlem af »Kungl. Landtbruks-Akademien« i Stockholm og Æresmedlem af det islandske Oldsagsselskab i Reykjavik. Herhjemme var han til sin Død Landbohøjskolens Repræsentant i Statens Plantealvsudvalg.

Det danske Landbrug har i Prof. Storch mistet en uegennyttig og trofast Medarbejder, en elskværdig og retliniet Personlighed, som vil blive mindet med Tak og Anerkendelse for, hvad han gennem et langt og virksomt Liv har udrettet til Gavn for vort Land.
